

TEMEINICIE

Oricine ești, oricare ți-ar fi indevălcirea, oriunde s-ar desfășura munca ta, oricând ai fi chemat să dai socoteală de felul cum ți-o îndeplinești — să poți răspunde, cu fruntea sus: muncesc temeinic!

Savantul neclintit ceasuri de-a rândul lângă aparatele laboratorului său și mecanicul cincișutist gonind în tureșul trenului; strungarul încordat în mijlocul larmei din hala uzinei și compozitorul în liniștea odăii lui de lucru; țăranul muncitor sub arșița amiezilor și poetul în veghea ceasului de noapte; zidarul care își suie schelele către cer și minerul care își sapă galeriile în rărunții pământului — toți aceștia și toți ceilalți, milioanele de oameni care clădesc Țara noastră cea Nouă — știu că pentru a-i pune temelie de nezdruncinat, se cuvine ca ei înșiși să fie oameni de temei, ca lucrul pe care-l fac să fie făcut cu temeinicie.

Aceasta este cea mai înaltă însușire a omului, din totdeauna, dar mai ales a omului vremilor noastre. Temeinicie înseamnă cunoașterea și stăpânirea până în cele mai mici amănunte a meșteșugului tău, rîvna pătimasă de a ți-l însuși tot mai adînc, din

cel dintîi ceas al uceniciei, pînă cînd ajungi să treci în altora priceperea dobîndită... Temeinicie înseamnă a duce la capăt lucrul înțeles și a-l învinge. Temeinicie înseamnă a vedea munca ta îngemănîndu-se cu-a celorlalți, a cuprinde cu ochii minții largă priveliște a muncii tuturor și a înțelege locul și rostul crimpeiului pe care tu îl făurești, în întregul care se alcătuiește cu truda tu-

de
MARCEL BRESLAȘU

turora... Temeinicie înseamnă a cîntări munca ta și pe a celorlalți cu simțul răspunderii: nici lășător, nici cusurgiu, fără să pre-cupețești — ție și altora — lauda și mulțămirea, nici dojana dreaptă, după cum sint meritate. Statul îți este cerut, ajutorul îți este primit după cum tu însuși te ai ridicat pe acea treaptă a experienței, de pe care ai dreptul și datorica de a da celorlalți pilda vrednică de urmat. Înșirîți, temeinicie mai înseamnă cumpăt — nici pripă nici tîrșală — folosirea îndemi-

natică a tuturor uneltelor, numărînd printre acestea nu numai sculele muncii tale, ci și însușirile omenești pe care te bizui: sîrguință, dragoste de treaba bine făcută, înflăcărare pentru tot ceea ce e nou, inițiativă, modestie, dorința de a împărtăși, frățește, izbînzile și răspunderile...

Iată cîteva gînduri pe care le îndrept către tovarășii mei cei tineri, aceia care au încheiat în zilele acestei anii lor de școală și care vor păși curînd alături de noi în coloanele uriașei oștiri a oamenilor muncii. Ei au chibzuit bine locul pe care și l-au ales, potrivit cu înclinările lor, cu mijloacele lor de a sluji cât mai bine nevoilor Patriei. S-au pregătit cu hărnicie pentru acest mare ceas al vieții lor, știind că nu au isprăvit, o dată cu școala, și vremea învățăturii. De-abia acum începe să se involvare cu adevărat în fiecare dintre ei cetățeanul, muncitorul, omul care va fi — omul de temei — al republicii noastre.

Sînt gîndurile unuia mai vîrstnic către alții mai tineri, pornite din neîntîmîțată iubire pentru odraslele tinere ale acestui veac tîrziu, pentru schimbul de mîine, pentru cei ce vor desăvîrși ceea ce noi am început.

La uzinele „23 August” din Capitală, tovarășul Kim Ir Sen a fost întâmpinat cu flori de către muncitori.

Actualitatea SĂPTĂMINII

Inalți oaspeți coreeni ne-au vizitat fără

Trăiască prietenia frățească dintre poporul român și poporul coreean! Cuvintele acestea au răsunat ori de cîte ori înalții oaspeți coreeni care ne-au vizitat țara s-au întîlnit cu cetățenii patriei noastre.

Salutați călduros la sosire de zece de mîi de cetățeni ai Capitalei, solii bravului popor coreean s-au bucurat prețutindeni, în vizita prietenească făcută în țara noastră, de aceeași primire sîrbătorească. Vizitînd întreprinderi industriale, instituții culturale din București, Ploești, Orașul Stalin și Tirgoviște, delegația guvernamentală coreeană condusă de tovarășul Kim Ir Sen, președinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, a simțit dragostea frățească ce-o poartă poporul nostru bravului popor coreean.

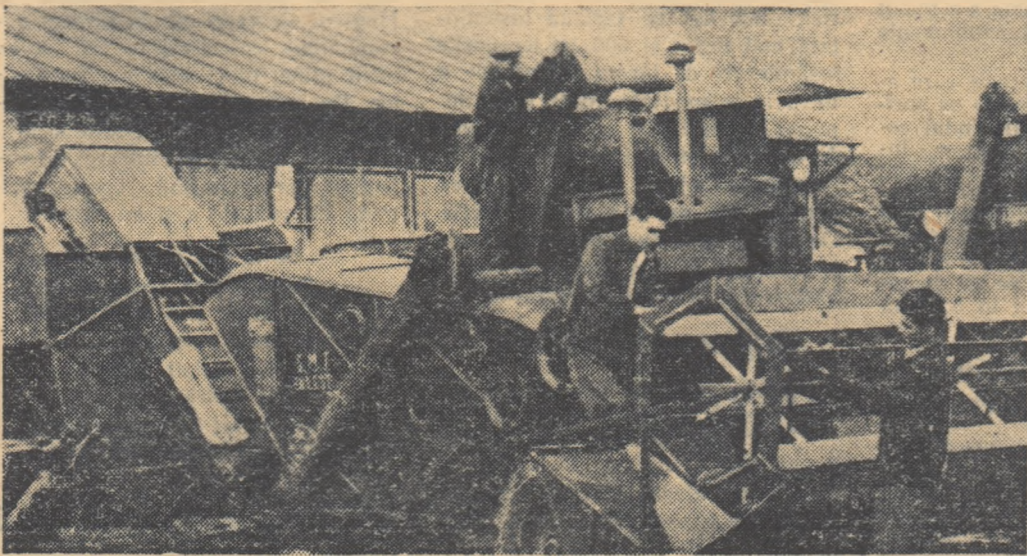
Pe timpul vizitei înalților oaspeți coreeni în țara noastră, între delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene și reprezentanții ai partidului și guvernului nostru a avut loc un schimb de păreri cu privire la relațiile dintre cele două țări și asupra situației internaționale. Desfășurate într-o atmosferă caldă și prietenească, discuțiile au avut darul să contribuie la întărirea pe mai departe a colaborării politice, economice și culturale dintre Republica Populară Română și Republica Populară Democrată Coreeană. Cele două părți au hotărît să înceapă tratative în vederea încheierii unui acord comercial de lungă durată, precum și a unui acord de colaborare tehnico-științifică. Țara noastră va continua să dea tot sprijinul la refacerea economiei R.P.D. Coreene.

Schimbul de păreri asupra situației internaționale a confirmat din nou faptul că țările noastre au interese comune în lupta pentru întărirea păcii în lume. „Republica Populară Română și Republica Populară Democrată Coreeană — se spune în comunicatul comun, — sînt pentru dezvoltarea relațiilor comerciale pe bază de avantaje reciproce, pentru dezvoltarea relațiilor culturale, pentru coexistență pașnică cu toate țările indiferent de regimul lor social”.

Năzuința întregului popor coreean este ca să-și vadă cît mai grabnic unificată țara pe căi pașnice și pe baze democratice. Realizarea unificării pașnice și democratice a Coreei este sprijinită în întregime de guvernul țării noastre. O asemenea cale va duce la slăbirea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient.

Zilele petrecute în țara noastră de delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene vor rămîne viu întipărite în inimile cetățenilor patriei noastre. Ajunși în patria lor înalții oaspeți vor duce poporul coreean salutul frățesc și urarea de prosperitate din partea poporului nostru.

UTEMIȘTI — FRUNTAȘI ÎN PRODUCȚIE

Utemiștii mecanizatori Ștefan Moncea, Constantin Pelea și Mihai Firulescu de la S.M.T. Băilești, regiunea Craiova, făcînd cu multă grijă ultima revizie la combine.

Constantin Noană, președintele gospodăriei colective din comuna Afumați, raionul Băilești, arată harnicilor colectiviste și ucemiște Elena Pena, Angela Durlă și Elena Stăniță felul cum se recunoaște cel mai bun moment de recoltare a cerealelor.

(Foto: PETRE DUMITRESCU)

Intîiul rod

Privești acum tarlaua cu grîne date-n spic!
E-abia un an — și totuși atît de mult îți pare
De cînd, arat de-a-valma, ogorul tău pitic
S-a contopit în lanul cuprins din zare-n zare.

Prin valuri trece lenoz al vîntului năvod,
În ape de lumină păloasele se scaldă.
Pămîntul urcă-n spîce, muștînd, intîiul rod
Pe care-l dă, frățește, această vară caldă.

Privești tălăzuirea imensului hotar.
Și-n spîcele semețe, cu loșnei de mătasă,
Tu vezi, intîița oară de cînd te știi plugar,
Că intră mulțumirea, rizînd, la tine-n casă.

STELIAN FILIP

PUTEREA FAPTELOR

Colectiviști conferențieri

Cine ar putea vorbi cu mai multă putere de convingere despre succesele gospodăriei agricole colective decât înșiși colectiviștii? Ce ar putea fi mai grăitor pentru țărani muncitori individuali, decât viața îmbelsugată a colectiviștilor?

Așa s-au gândit mulți directori de cămine culturale din regiunea Constanța, când a fost vorba de munca de atragere a țărănilor muncitori în gospodăria colectivă.

...In comuna Ciobanu, raionul Hîrșova, colectivistul Nicolae Boboc se bucură de mare încredere și dragoste din partea sătenilor. El le-a vorbit la căminul cultural sătenilor și le-a explicat, în cuvinte simple, cum a muncit cu familia sa în gospodăria colectivă, luând pentru cele 380 de zile-muncă 2.320 kg. de grâu și 4.200 kg. de alte cereale. La început, oamenii neobișnuiți cu astfel de conferențieri, au rămas uimiți. Ei au cerut lui Nicolae Boboc să le dovedească cu fapte cele spuse în conferință. Lucru pe care Boboc l-a și făcut, poftindu-i la el acasă, unde au văzut cu ochii lor roadele muncii obținute în gospodăria colectivă.

Metoda conferințelor ținute de colectiviști dovedindu-se rodnică, a fost extinsă în comuna Ciobanu.

Folosirea acestei metode, alături de altele, a dus la creșterea numărului de colectiviști. Astfel, de unde în 1955 erau în comună doar 90 de familii, în 1956 numărul acestora a crescut cu 350.

Cu sprijinul inginerului agronom

Este despre metoda atragerii colectiviștilor în colectivul de conferențieri din comuna Ciobanu s-a răspândit din sat în sat. Colectiviștii din Făcăeni, raionul Fetești, se lăsau mai greu convinși să vorbească la căminul cultural.

— Cum să mă sul eu pe scenă să conferențiez? Nu mă pricep. Dacă m-ar ajuta tovarășul inginer, ar fi altceva.

Inginerul Ion Albuțescu nu s-a lăsat rugat prea mult. Mai întâi l-a ajutat pe colectivistul Vasile Bucur să-și alcătuiască o expunere în care se vorbea despre rezultatele obținute de gospodăria colectivă și de colectiviști începând din 1950 și pînă astăzi.

— În 1950 — a spus Vasile Bucur consătenilor săi — cantitatea cerealelor primite pentru ziua-muncă era doar de 3.700 kg. Pe urmă, în 1951, datorită muncii noastre unite și foloaselor agrotehnice, am obținut 4.800 kg., în 1953 peste 10 kg. iar în 1955, 18.560 kg. pentru fiecare zi-muncă. Închipluțivă cite roade a primit colectivistul și familia lui Tudor Lazăr, care a făcut 1.016 zile-muncă... Aproape două vagoane de cereale!

După Vasile Bucur au venit la rînd și alți conferențieri care, ajutați de inginerul agronom, au pregătit conferințe convingătoare.

Posibilități asemănătoare, rezultate diferite

De la Făcăeni la Vlădeni nu sînt decît cîteva kilometri, dar între felul cum se duce munca culturală într-o comună și în cealaltă este o distanță mult mai mare.

În Făcăeni întâlnești o bibliotecă harnică — Maria Popescu — care merge cu ziare și cărți la colectiviști, pe cîmp, le citește articole și broșuri despre agricultură. La Vlădeni, pe bibliotecara Maria Neagu o găsești mai greu la cămin și mai ușor pe acasă.

La Făcăeni află echipa de teatru pregătindu-se pentru a organiza o emisiune la stația de radioamplificare din sat, cu scenetele „Un băiat de treabă” și „Mos Iftene”. În frigurile pregătirilor se află și brigada de agitație ca și soliștii. În celălalt sat află că s-au prezentat cîteva piese, dar... mai demult. „Vara e mai greu de pregătit spectacole — zic cei din Vlădeni — nu vin oamenii la repetiții” (parcă n-ar fi vară și în satul vecin).

Munca culturală în sprijinul transformării socialiste a agriculturii în satele regiunii Constanța

Pe scena căminului cultural din Făcăeni au urcat mulți colectiviști care au conferențiat despre succesele gospodăriei lor colective. Au vorbit și țărani care s-au înscris în colectivă abia în această primăvară. Mare i-a fost bucuria unuia dintre ei, Marin Bratu, care prin vorba lui azează și hotărîtă a convins încă 12 țărani muncitori să pășească pe drumul buneistării. Are și gospodăria colectivă din Vlădeni frunțași. (Cum ar fi Păntelimon Marin, de pildă). Dar căminul cultural nu a antrenat pe nici unul din ei să vorbească la adunările satului.

În fiecare seară colectivistul Constantin Frîncu, responsabilul casei de cultură a gospodăriei colective

— Vă amintiți cum s-a înfîmplat anul trecut în satul nostru...

...Da, sătenii își aduc bine a-minte... În primăvara anului 1955 gospodăria agricolă colectivă a semănat pe o tarla întinsă, grâu cu mașina, într-un pămînt bine lucrat cu tractorul. În acea primăvară s-au înscris în gospodăria colectivă și alți țărani muncitori. Unii au venit cu pămîntul neînsămîntat. Pentru însămîntarea lui s-a folosit sămîntă de sol de la gospodăria colectivă. Dar timpul era întîrziat, iar terenul neîngrijit de ani de zile. Alții au intrat în colectivă cu pămîntul gata însămîntat; pămînt slab, lucrat însă și semănat cu sămîntă obișnuită.

Lectură la cîmp. Brigadierul Aurel Roșu, de la G.A.C. „23 August” comuna Făcăeni, citește colectivștilor în pauza de la prînz, un articol din ziar.

din Făcăeni, merge la poștă să ridice ziarele. Abia le poate duce sub braț. Colectiviștii au multe abonamente: 196 la „Scînteia”, 30 la „Drumul belsugului”, peste 20 la „Albina” și altele. La gospodăria colectivă din Vlădeni abia s-a reușit să se facă vreo 3—4 abonamente colective.

La Făcăeni se știe precis care a-nume învățător are sarcina să sprijine munca culturală în rîndul colectiviștilor. La Vlădeni nu se înțimplă așa ceva cu toate că sînt aici 11 învățători.

Deci, să nu se mire cititorul cînd va afla că în comuna Făcăeni nu-mai în anul 1956, au intrat în cele două gospodării colective 85 de țărani muncitori, pe cînd în comuna Vlădeni abia 5.

La casa-laborator a gospodăriei colective

Cînd intri în sediul gospodăriei colective din Casimcea, privirea îți este atrasă în primul rînd de casa-laborator, amenajată cu multă îndemînire de inginerul Ion Furtună. Inginerul este venit de curînd în gospodăria colectivă, însă datorită priceperii și simțului său gospodăresc a reușit să facă lucruri frumoase. Cu multă mîndrie vorbește despre rezultatele gospodăriei colective. Dumitru Lămureanu, de realizările obținute cu ajutorul și sfaturile inginerului Furtună. La casa-laborator s-au ținut încă din toamna anului trecut conferințe urmate de diaprame, lecții la cursul agrotehnic de trei ani, s-au făcut demonstrații și experimentări practice.

Tot felul de exponate și mulaje, diferite soiuri de plante, probe din recoltele obținute anul trecut, aparate pentru calcularea greutatei specifice a grînelor și pentru încercarea puterii lor de germinație, folosesc colectivștilor pentru îmbogățirea cunoștințelor agrotehnice.

Cît grăiesc cifrele

C a și în alte dați, la căminul cultural din Topalu oamenii s-au strîns la sfat în jurul expoziției agricole. Inginerul Alexandru Mușat e ascultat cu atenție de țărani muncitori.

evenimentele satului. Cărturarii din sat o numesc „cronică vie”, iar chiaburii „pacoste pe capul nostru”.

Pînă la începutul acestui an, nici pomeneală în Pîua Petrii de vreo gospodărie colectivă sau întovărășire, dar nici de activitate culturală. Într-o duminică a sosit în sat brigada din Făcăeni, care a vorbit despre roadele obținute de colectiviștii din acest sat și — între punctele programului — au citit unele articole din statutul întovărășirii agricole. Din acea zi s-au pornit două acțiuni în sat: pentru înființarea unei întovărășiri și a unei brigăzi de agitație. Brigada a luat ființă mai repede, în cîteva săptămîni. Și de atunci și pînă astăzi programul ei a devenit însăși cronica comunei din ultimele luni. Primul program înfățișa amărăciunea țărănilor muncitori de aici:

„Toată lumea azi vorbește
Toată lumea astăzi spune:
Pîua Petrii e codășă
Și-n raion, și-n regiune”.

Nu le venea ușor oamenilor să audă asemenea lucruri. Cei mai luminați și mai hotărîți au făcut cereri pentru înscrierea în întovărășire. Comuniștii Ion Dobrescu și Petre Nedelcu au fost în fruntea acțiunii. La 6 martie, spre bucuria satului întreg, a luat ființă întovărășirea.

Dar oamenii nu se mulțumeau numai cu atît. Ei priveau în viitor:

„Asta-i drept, mîndria noastră
Dar în satele vecine —
Unde-s numai colective
Porumbarele-s mai pline”.

Ascultînd îndemnul brigăzii, țărani muncitori din Pîua Petrii au mers în satele Gura Ialomitei și Hagieni să vadă cît de pline-s porumbarele colectiviștilor. Și le-au găsit pline, mai ales ale frunțașilor. De aceea, Guriță Nicolae, Maria Petrescu, Rada V. Dache și alții au făcut cerere de intrare în colectivă. Iar la puțină vreme brigada de agitație a și anunțat:

„De la mic și pîn-la mare
Toată lumea vreau să știe
Că avem și-n satul nostru
O mare gospodărie.
Nu s-a risipit mîhnirea
Du-te piatră, ah! ce bine
Am intrat în rînd cu lumea,
Nu mai sîntem de rușine”.

Reportaj de STANCU LASCAR, N. NISTOR, MARIA LICA și ION POPA.

Casa de cultură a gospodăriei agricole colective din comuna „Independența”, a fost transformată în crescătorie de gîndaci de mătase.

Noii vizitatori ai casei de cultură...

(Desen de N. CLAUDIU)

Pe marginea scrisorii

Purtăm o mare răspundere

Izvorul principal al bunăstării colectivizatorilor

Ca orice om pe care-l interesează întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, și noi am citit cu interes schimbul de scrisori dintre colectivizatorii din Plăești și Vălenii de Arieș. Problemele ridicate sunt importante și ne-am gândit să participăm la această discuție. Ne-am oprit la două din ele.

După părerea colectivizatorilor din Plăești, una din ramurile de producție ce aduce mari venituri gospodăriei este cea zootehnică. Răspunzând vecinilor lor, colectivizatorii din Vălenii de Arieș arată că, dimpotrivă, după părerea lor, fermele zootehnice, și mai cu seamă fermele de vaci, nu sunt rentabile întotdeauna și pentru orice gospodărie agricolă colectivă.

Din capul locului vreau să arăt că nu sîntem de acord cu această din urmă părere. Pot spune că dimpotrivă, fermele zootehnice — și cu deosebire cele de bază, ca fermele de vaci, oi și porci — sînt rentabile chiar și în condiții mai puțin normale. Spun asta pe temeiul experienței proprii noastre gospodăriei.

Noi, în condiții puțin obișnuite, anume în primăvara anului 1955, cînd la ferma noastră de vaci a izbucnit o molimă, ne-am acoperit pînă la sfîrșitul anului cheltuielile de întreținere ale fermei. Ba

mai mult, ferma de vaci ne-a adus în acel an și un venit de peste 20.000 lei.

În condiții normale, pe noi, costul întreținerii unei vaci pe zi (furajele, plus zilele-muncă efectuate de oamenii ce lucrează aici), este sub cinci lei. Or, numai din vânzarea laptelui (în medie cîte 10 litri) obținem aproape 15 lei. Deci, în mod obișnuit, o vacă furajată ne aduce un venit de circa zece lei, plus veniturile realizate din vânzarea viteiilor.

Desigur că nu poate fi rentabilă acea fermă de vaci care dă în medie patru litri de lapte pe cap de vacă furajată și a cărei hrană se bizuie nu pe masa verde însilozată, ci pe boabe, uruială și alte concentrate costisitoare. Dar producția de patru litri pe cap de vacă este o producție care, prin aplicarea a diferite și cunoscute metode, se poate mări. De asemenea, costul hranei vacilor se poate micșora mult. De aici se vede că ferma de vaci este rentabilă și dă venituri mari, dacă știți s-o gospodăriți cum trebuie. Aici cred că-i lipsa celor din Vălenii de Arieș.

Să luăm acum o altă ramură a zootehnicii și anume stîna de oi, care este și mai rentabilă. Avînd ovine numai din rasa tîgaie, fiind bine hrănite

și îngrijite mai ales în timpul iernii, ferma noastră de oi are o bună productivitate la miei, lapte și lînă. În total, cheltuielile de producție ale stînei făcute în 1955 s-au ridicat la suma de circa 115.000 lei, în timp ce din vânzarea mieilor, brînzei, lînii și a pieilor de miei și oi, am scos — în același an — 162.548 lei, realizînd un venit net de peste 45.000 lei.

Iată, asadar, după părerea și experiența noastră, adevărul asupra rentabilității fermelor.

Și, acum, vreau să-mi spun părerea despre o altă problemă importantă pe care cred

Părerea colectivizatorilor din comuna Codlea, regiunea Stalin

că cei din Vălenii de Arieș o privesc greșit. Ei se tem că, deocamdată, primirea de noi membri din rîndul țărănilor muncitori fără pămînt și atelaje, ar duce la scăderea suprafeței de teren agricol pe familie de colectivizator. În timp ce numărul de brațe de muncă ar crește, ceea ce ar duce la micșorarea valorii zilei-muncă. Temerea lor nu este însă de loc justificată, pentru că valoarea zilei-muncă este hotărîtă în primul rînd de rentabilitatea gospodăriei colective. Spre deosebire de colectivizatorii din Vălenii de Arieș, noi am deschis larg porțile gospodăriei tuturor țărănilor muncitori cu sau fără pămînt. Nu mai departe decît în primăvara anului acesta noi am primit 36 de familii de țărani muncitori din care mulți fără pămînt și atelaje, pentru că ne-am convins din propria noastră experiență că valoarea zilei-muncă depinde în primul rînd de rentabilitatea gospodăriei colective.

Partidul nostru ne-a arătat, și nu mai departe decît la Congresul al doilea, că izvorul bunăstării colectivizatorilor rezultă din creșterea neîntrepută a avutului obștească pe baza dezvoltării largi a producției, a creșterii productivității muncii și a reducerii cheltuielilor de producție.

Sprîjiniți îndeaproape de organele raionale de partid și de stat, noi am reușit să ajungem la o profilare economică a gospodăriei. În primul rînd am avut în vedere că gospodăria noastră se află în apropierea Orașului Stalin, însemnat centru muncitoresc, și a fabricii de zahăr din Bod, apoi am ținut seama de condițiile de sol și climă. În concluzie, am stabilit ca ramuri principale în cîmp grădina de legume și zarzavat (30 de hectare), cultura cartofilor (80 de hectare), iar în zootehnie fermele de vaci, oi și porci. De asemenea, cultivăm pe suprafețe mari sfeclă de zahăr (45 de hectare) și butași de sfeclă de zahăr (32 de hectare). Noi am renunțat la cultura porumbului, pentru că, datorită brumelor reci din septembrie, nu s-a putut coace nici cel puțin porumbul din soiul timpuriu, iar producția obținută în general pe hectar a fost cam 800 kg. Oprindu-ne la cultivarea în suprafețe mari a griului (ca ramură cerealică importantă), noi am trecut la cultivarea, în afară de sfeclă de zahăr, și a altor plante tehnice foarte rentabile, cum ar fi de pildă cicoarea, care ne aduce un venit net de peste 6.000 lei la hectar.

Dezvoltînd cît mai multe ramuri, gospodăria noastră a ajuns să aibă o producție complexă, care în anul 1955 ne-a adus un venit bănesc de peste 1.200.000 lei, ceea ce ne-a îngăduit să facem importante investiții și să dăm totodată colectivizatorilor cîte 7,80 lei la zi-muncă, în afară de produsele naturale. Că am avut oameni mai mulți în gospodărie, asta ne-a prins bine, pentru că i-am folosit pe unii la griu, pe alții la sfeclă, pe alții la ferme, la grădina, dezvoltîndu-ne astfel multilateral gospodăria.

În cele ce am scris, am încercat să arăt din propria noastră experiență că, la noi, rentabilitatea a fost determinată de dezvoltarea multilaterală a producției, potrivit cu condițiile locale. Prin profilarea cît mai justă a gospodăriei, prin dezvoltarea ramurilor aducătoare de venituri mari, noi ne străduim să asigurăm an de an o valoare sporită a zilei-muncă. Așa cum am mai arătat, desi am primit în această primăvară cîteva zeci de familii de țărani muncitori, din care mulți fără pămînt și atelaje, noi nu sîntem nici puțin îngrijorați de rentabilitatea gospodăriei noastre.

rani muncitori, din care mulți fără pămînt, datorită creșterii rentabilității gospodăriei, sîntem siguri că față de anii trecuți vom împărți în toamnă și mai multe produse și mai mulți bani colectivizatorilor.

BADEA VATASOIU
președintele g.a.c.
„7 Noiembrie” Codlea,
regiunea Stalin

Primii în întrecere

Comuna Sinersig din raionul Lugoj, regiunea Timișoara, a primit de curînd drapelul de comuna fruntașă pe raion în campania muncilor agricole. Acum se desfășoară aici cu un avînt mai mare întrecerea patriotică între țărani muncitori.

Printre primii în întrecere se numără țărani muncitori Vilmoș Almandi, Pavel Mirsa și alții. Ei au plîvit păioasele de buruienile de cîte ori a fost nevoie, s-au pregătit temeinic pentru campania de seceriș și treierii, iar în prezent dau zor cu prașila a doua la porumb.

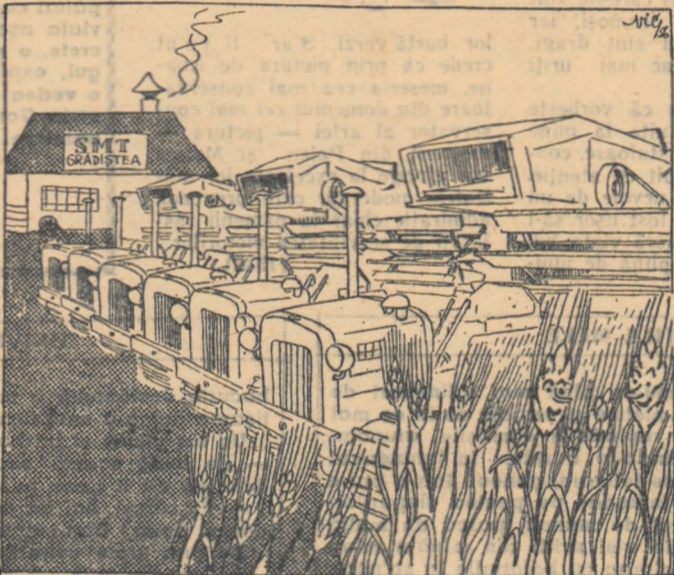

Țăranul muncitor
PAVEL MIRSA

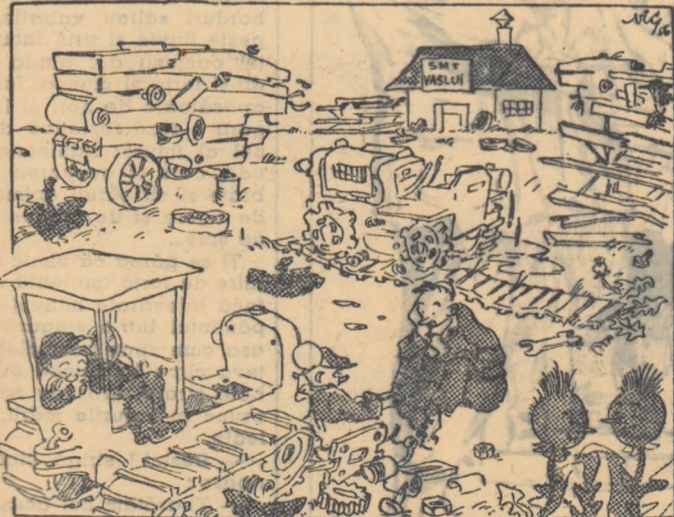
Țăranul muncitor
ALMANDI VILMOȘ
(Desene de N. RADULESCU)

S.M.T. Grădiștea, regiunea București, a terminat la data de 10 iunie a.c. în întregime reparațiile la batoze, secerători-legători, combine etc., în vederea campaniei de recoltare.

UN SPIC CATRE ALTUL: — Cu așa mașini, o să dăm un rod de-o să se ducă vestea.

S.M.T. Vaslui, regiunea Iași, n-a terminat de reparat — tot pînă la 10 iunie — decît 10 la sută din tractoare, 10 la sută din secerători și 20 la sută din batoze.

BURUIENILE ÎNTRE ELE: — Și parcă de rodul nostru și de S.M.T.-ul ăsta n-o să se ducă vestea?

(Desene de NIC. NICOLAESCU)

VESTI din SATE

Au cosit la timpul cel mai potrivit

Colectivizatorii din Cîndești, raionul Buhuși, cunosc de la cercul agrotehnic ce însemnătate are cositul la vreme. De aceea, ei au pregătit din timp perpelece pentru uscat, iar în cele dintîi zile ale lui iunie, cînd agronomul le-a spus că e timpul potrivit, au și pornit la cositul lucernei și trifoiului. Între cei ce au dovedit mai multă hărnicie și pricepere sînt și Gh. Istrate, Gr. Cercel, Ax. Niculai.

TACHE VASILACHE
corespondent voluntar

Cu sprijinul tinerilor

În cîteva ore de muncă, utemiștii din Deleni, raionul Vaslui, au curățat de spini și scaieți 5 hectare de izlaz. Toți au muncit cu tragere de inimă. Cu deosebire s-au evidențiat Victor Spiridon, Mircea Popa, Maria Blăniță, Ion Munteanu și alții.

VICTOR VASILIU
corespondent voluntar

Prin muncă voluntară

Multe pagube le pricinuia apa Mili-tinului sătenilor din Iazu, raionul Vlădeni. În

primele zile ale acestei primăveri, deputații Dumitru Onișoru și Vasile Toma, colectivizatorii Dumitru David și Mihai Rusu, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Dumitru Farcaș și alții, au colindat satul îndemnînd pe oameni să vină la muncă voluntară pentru zăgăzuirea rîului.

La chemarea lor n-au venit numai țărani din Iazu, ci și cei din satul vecin, Vilceni. În 6 zile ei au făcut un canal și un dig, salvînd astfel de inundații 250 hectare de pășune și fînă.

GH. SIRETEANU
corespondent voluntar

La cea de adoua prașilă

În satul Pecinișca, raionul Orșova, 75 la sută din suprafețele semănate cu cartofi și 50 la sută din cele semănate cu porumb erau prașite, la 9 iunie, a doua oară. Bună pildă în această privință pentru ceilalți țărani muncitori din sat, au fost comunistul Gh. Milicescu și deputatul N. Lalescu, care au pornit între primii la cea de a doua prașilă.

NICOLAE GOLOPENȚA
corespondent voluntar

Președintele Iosip Broz-Tito va vizita țara noastră

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, va face o vizită oficială de 3 zile în Republica Populară Română la sfârșitul acestei luni.

Împreună cu președintele Republicii vor vizita România, Edvard Kardell, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru în Vecea Executivă Federală și Jakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația.

Un eveniment însemnat în viața poporului egiptean

Poporul egiptean trăiește zile de sărbătoare. În întreaga țară au loc sărbători populare închinare marelui eveniment din istoria Egiptului: Ziua Independenței și a republicii. Anul acesta sărbătoarea a căpătat o însemnătate deosebită. Întrucât ziua de 18 iunie 1956 corespunde cu desăvârșirea evacuării trupelor engleze din canalul de Suez.

Ultimul soldat englez a părăsit Egiptul din urmă mulți ani de grele suferințe, poporul egiptean a lăsat definitiv cu colonialismul. Dar poporul egiptean resimte încă adinec urmele asupririi străine. Anii îndelungați de înrobire au lăsat aproape complet analfabetă populația Egiptului. Din zori și până în noapte felahul (țărâmul egiptean) muncea pe culturile de bumbac și orez primind drept răsplătă nici altă ea să nu piară de foamă. Mizeria, foamea și bolile secerau sute de mii de oameni.

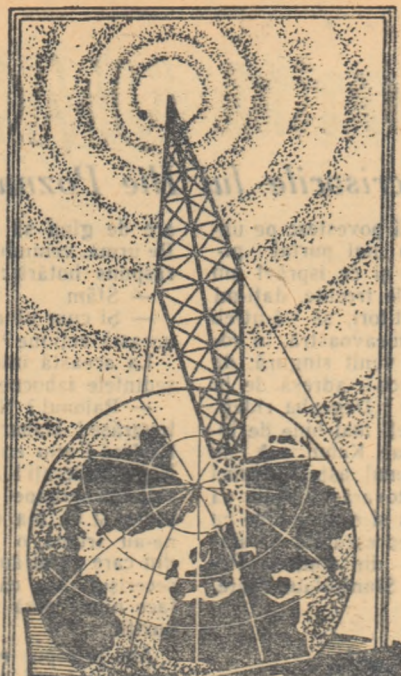
Zeci de ani poporul egiptean a luptat pentru a se scutura de jugul colonialist. În anul 1953 a fost înlăturată definitiv monarhia, principala purtătoare al intereselor imperialiștilor în Egipt. La 18 iunie 1953 Egiptul proclamându-se republică.

Cele petrecute în Egipt n-au fost de loc pe placul cercurilor imperialiste, de aceea, nu puține au fost încercările lor de a-și restabili puterea. Furia acestor cercuri s-a accentuat pe măsură ce guvernul egiptean, condus de Nasser, și-a afirmat voința de a duce o politică independentă, de neparticipare la blocurile militare puse la cale de imperialiști.

Guvernul egiptean dorește să întărească legăturile de prietenie și colaborare cu toate statele. La baza acestor legături, el cere să stea egalitatea și respectul reciproc, respingând orice amestec străin în treburile interne. Pe bază de legalitate și respect reciproc a încheiat Egiptul o serie de acorduri comerciale cu Uniunea Sovietică și alte țări socialiste.

Și țara noastră întărește largi legături comerciale cu Egiptul. Chiar acum o delegație guvernamentală a țării noastre duce în Egipt tratative în vederea încheierii unui acord comercial pe termen lung.

Prin politica sa de stat independent, Egiptul joacă un rol însemnat în viața internațională, îndeosebi în Orientul Apropiat și Mijlociu.

DIN TOATA LUMEA

Ultimul soldat englez a părăsit zona canalului de Suez. Astfel, ultima bază a colonialismului din Egipt a fost lichidată definitiv.

Cambodgia

Cambodgia este situată în Asia, în peninsula Indochineză, și are o suprafață de 181.000 kilometri pătrați. Populația țării numără aproape șase milioane de locuitori.

Începând din veacul al X-lea, vreme de aproape 200 de ani, Cambodgia a fost unul dintre cele mai puternice state din peninsula indochineză. Mai târziu puterea ei a decăzut. Peste harnicul și talentatul popor cambodgian s-au abătut anii plini de suferințe și stăpîniri străine. Din a doua jumătate a veacului trecut, Cambodgia a căzut pe mîna colonialiștilor francezi.

Vreme îndelungată poporul cambodgian a sîngerat în luptă cu asupritorii străini, iar în 1954, sub loviturile puternice ale mișcării de eliberare națională și în urma acordurilor de la Geneva, Franța a fost nevoită să-și

FAPTE MĂRTURISIRI

Mesașele trimise de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., șefilor guvernelor citorva state capitaliste în vederea luării de măsuri practice pentru dezarmare, răspund unei năzuințe arzătoare a popoarelor lumii. Este lesne de înțeles pentru oricine ce uriașe foloase ar avea omnirea dacă s-ar trece la acțiuni practice pe calea dezarmării, urmîndu-se exemplul și chemarea Uniunii Sovietice.

Dăm mai jos, cifric, unele din aceste foloase:

Cu cele 141 miliarde de dolari...

...care s-au cheltuit pînă acum pentru înarmări, s-ar fi putut construi un mare oraș, cu o populație de cîteva milioane de locuitori.

Cu banii cheltuiți pentru un portavion s-ar fi putut construi cinci mii de case de locuit, 5 școli secundare, 115 terenuri de fotbal, 45 terenuri de hochei, 75 terenuri de crîchet, 5 bazine de înot și 5 terenuri de atletism.

Dacă înarmările ar înceta numai o oră...

...100.000 de tineri și tinere și-ar putea petrece anual vacanțele gratuit.

Dacă s-ar reduce cheltuielile din bugetul militar al S.U.A. numai cu 2,4 la sută...

...cele 203.000 de săli de clase care lipsesc în S.U.A., după însăși declarația președintelui Eisenhower, ar putea fi lesne construite.

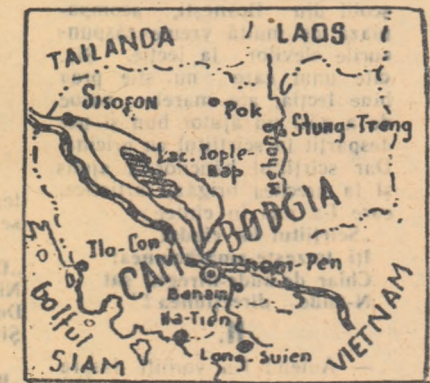

Suma cheltuită pentru construcția unui bombardier...

...ar ajunge pentru înălțarea a opt mii de locuințe.

Dacă producția de armament ar înceta o singură zi...

...ar putea fi clădite, cu fondurile destinate înarmărilor, 40 de mii de cluburi și case.

retragă trupele de ocupație din Cambodgia.

După dobîndirea independenței, în Cambodgia au avut loc alegeri parlamentare. La conducerea statului a venit un guvern democratic în frunte cu Norodom Sianuk, șeful celui mai mare partid din țară — partidul popular socialist. Acest guvern a susținut cu însuflețire o politică externă de neutralitate, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice. În ciuda tuturor încercărilor diplomației americane de a îngloba această țară în blocul militar S.E.A.T.O., guvernul a refuzat să urmeze o asemenea linie. Îngrijindu-se să păstreze nestirbită suveranitatea țării, guvernul condus de Sianuk s-a străduit să întărească legăturile cu statele iubitoare de pace. Îndeosebi cu Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și India.

Prin presiuni și amenințări de tot felul, cercurile imperialiste americane au căutat cu tot dinadinsul să determine guvernul Cambodgiei să-și schimbe politica sa de neutralitate. Întrucît Cambodgia nu are ieșire la mare, întregul comerț exterior se face pe riul Mekong care trece prin Tailandă și Vietnamul de Sud. La ordinul imperialiștilor americani, cele două țări au închis granițele lor cu Cambodgia supunînd-o unei blocade economice. În același timp, presa și radiodifuziunea americană au dezlăntuit atacuri jignitoare la adresa guvernului Cambodgiei. În asemenea împrejurări, Norodom Sianuk a fost nevoit să-și prezinte demisia. Cercurile imperialiste din S.U.A. își făureau iluzii că intrigile lor au reușit. Dar noul guvern care s-a alcătuit, condus de Kim Tit, a declarat că va continua politica de neutralitate a guvernului înaintea.

Poporul Cambodgiei dorește să păstreze independența țării. Sprijinind politica de neutralitate pe baza principiilor de coexistență pașnică, el se împotrivesc intrigilor din afară și cere să li se pună capăt.

„Surprize” otrăvitoare

Deunăzi, copiilor și părinților din S.U.A. li s-a pregătit o surpriză — și a nume una „originală”: din publicității statistica fărădelegilor săvîrșite în cursul anului trecut, poliția federală americană a subliniat că 43 la sută din asasinările, furturile cu arma în mînă și actele de violență dovedite, au fost comise de tineri sub 18 ani, dintre care jumătate sub 15 ani. Această statistică, cu care cercurile conducătoare din S.U.A. nu se pot mindri cîtusi de puțin, vorbește cu prisosință despre nivelul moral al adolescentului american.

Înainte de a arăta cine poartă răspunderea acestei rușinoase situații, vom aminti pe scurt fapta tînărului J. G. Graham, ucigașul mamei sale și al altor 43 de oameni. Ca să poată încasa de la o societate suma de 65.000 dolari, pentru care își asigurase mama (fără știrea ei), Graham a strecurat în valiza acesteia o bombă cu explozie întîrziată. Bomba a explodat și avionul cu care călătorea mama lui Graham s-a prăbușit în fîndări. Au pierit toți pasagerii.

NOTE POLITICE

Cum a putut ajunge Graham pînă la o asemenea treaptă de monstruoșitate? Poate că vom afla răspunsul cuvenit, oprîndu-ne puțin asupra îndeletnicirilor capitalistului W. Rabkin. Rabkin, deținătorul monopolului „industriei distractive”, a îm-

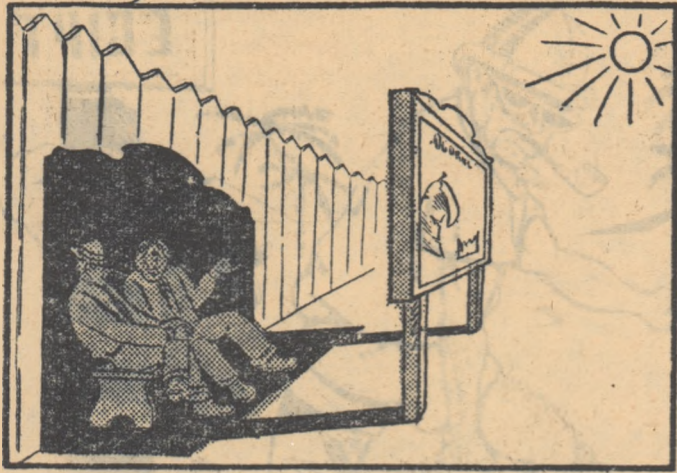
plînzit orașele Statelor Unite cu mii de automate, pe cît de îngeroase, pe atît de primejdioase, care, pentru suma de numai 5 cenți, îi învață pe tineri să minuiască cele mai primejdioase arme de ucidere în masă.

Întrî într-o cabină, puț o mone-dă în aparat, iar acesta își redă întocmai efectul distrugător a 49 de mașini infernale, culminînd, firește, cu bomba atomică. Oare ucigașul J. G. Graham nu și-a făcut „educația” într-unul din „combinatele distractive” ale lui Rabkin? Iată așadar ce „surprize” și „distracții” i se oferă tineretului în S.U.A. Filmele și programele televizate contribuie și ele din plin la descumpănirea copiilor și tineretului, la îmbolnăvirea imaginației lor. Același rol îl au și faimoasele „comics-uri”, fițiucii „literare” care deapănă cu lux de amănunte tot felul de crime, violuri și tilhării.

Este limpede că vinovați de marele număr al crimelor săvîrșite de tineretul american sînt cei care susțin „cultura” dezmățului și a criminalității — capitaliștii care oferă adolescenților „surprize” otrăvitoare.

N. CULCEA

Din cauza delăsării responsabililor, unele gazete cetățenești nu oglindesc viața satului, fiind nefolositoare.

— Doar de umbrar mai este bună gazeta asta, că incolo... (Desen de G. BADEA)

MOMENTE

din programul brigăzii artistice de agitație din comuna Brănești, raonul Pucioasa

I.
Invățătorul: — Ce lecție avem pentru astăzi?
Elevul: — Avem (scirt) despre... (scirt) duzi.
Invățătorul: — Bădoiu Mihail!

Elevul: — (Scirt) Prezent!
Invățătorul: — Ce este dudul?
Elevul: — Dudul este un... (scirt).

Scirțitul acestor bănci a e școlii din Brănești, acompaniază de multă vreme răspunsurile elevilor la lecție. Și... cite unul care nu știe prea bine lecția, are marele noroc de a găsi un ajutor bun și nedespărțit în scirțitul cu pricina. Dar scirțitul băncilor a ajuns și la urechea brigăzii artistice, care l-a pus în cîntec:

„Scirțitul lor ciudat
Îți trezește-amărăciunea;
Chiar de-aude-ntregul sat
N-aude... direcțiunea!”

II.
— Auleu! Nu vorbiți despre desfundatul urechii, că intrăm în altă belea...

— În ce mă?
— Fără „mă”, că aici nu ești la noi la sfatul popular, ca să mă iei așa de respectos. Poți să-mi zici „tovarășe”, că nu mă supăr.

— Bine, zic cum vrei, dar începe o dată!
— Și cum vă spuneam... era cam pe seară. Eu, cum mă știți, cu roboteala prin cooperativă. Mai aranjează una, mai cîntărește alta...

— Mai scoate icre de la pește...
— Nu, că-n seara aia n-aveam pește. Adică, n-aveam ce scoate pentru că avuseseră grijă cei de la Centrocoop să ne-o ia înaintea...

— Eji ș-apoi?
— Ș-apoi, mă duc eu spre casă, și cînd să trec șanțul, mi s-a făcut inima cît un purice.

— Hai! De ce, mă?
— În mijlocul drumului, stătea trîntit, în patru labe, un urs cît toate zilele!...

EPIGRAMĂ

Întreprinderile comunale Suceava au început construirea unei săli de așteptare pe terenul autobuzelor Ițcani-Burdujeni încă de anul trecut și n-au terminat-o nici pînă acum.

Sala asta proiectă!
Încă n-o pun pe picioare;
Vor să vadă lumea toată
Că e sală... de-așteptare!

R. NISTORICA
corespondent voluntar

SATIRĂ ȘI UMOR

Scrisorile lui Ilie Poznașu

Pînă să vă povestesc pe unde m-au mai purtat picioarele și ce isprăvi am mai făcut zilele trecute, dați-mi voie, dragi cititori, să vă-ntreb ceva: La dumneavoastră, în comune, vara a venit singură, de capul ei, sau cu... adresă de la raion? Poftim? Degeaba rîdeți de mine! Rîdeți mai bine de tovarășul Nicolae Kahu. A, nu știți cine e omul ăsta? Atunci aflați despre tovarășul Kahu că e bine sănătos și o duce bine cu slujba de vicepreședinte al sfatului popular din comuna Periam, raionul Sinnicolaul Mare,

care slujbă v-o dorește și dumneavoastră la toată familia...

Iertați-mă c-am luat-o ca la cartea postală! Și, cum vă spuneam, m-a cunoscut tovarășul Kahu mai deunăzi, și-o să mă cunoască și mai bine prin prezența.

Intru eu în statul popular și aflui că în ziua aia tovarășul Kahu e mai mare peste comună, din vina președintelui care era dus nu știu pe unde. Ii dau bună ziua și-l întreb:

— Cum stați cu pregătirile pentru recoltare?
Dumnealut a făcut niște ochi de parcă l-aș fi întreat cînd

are de gînd să zboare-n lună! Pe urmă, venindu-și în fire, mi-a răspuns hotărît:

— Stăm
— Și cum vă ajută raionul în această acțiune?

La această întrebare, vicepreședintele izbucnește furios:

— Raionul? Nu ne-ajută, măi tovarășe! Habar n-au de noi. Las' că-i știu eu pe dumnealor! Niște burocrati! Auzi dumneata, sintem aproape la sfîrșitul lui iunie, și ei, ăia de la raion, nu ne-au trimis o singură adresă din care să aflăm și noi că vine secerișul. Așa că noi nu putem face nimic pînă nu primim dispoziții.

Am priceput eu, ca și dumneavoastră, că tovarășul Kahu încearcă s-arunce moartea-n țigani, așa că l-am lăsat în pace, și-am plecat, tot gîndindu-mă ce poznă să-i trag. Cînd mi-a venit la-ndemină, am pus mîna pe condei și-am ticluit următoarea:

„Adresă”
Către tov. Nicolae Kahu, vicepreședinte, sfatul popular Periam, reg. Timișoara.

Rog luați cunoștință că a venit vara, după cum reiese din alăturatele zile frumoase care se află în mai multe exemplare... afară! În consecință luați toate măsurile s-o întîmpinați bine, împreună cu toate anexele sale: seceriș, treieriiș etc.

În caz contrar veți fi sancționat conform articolului: „Omul potrivit la locul potrivit!”
Și i-am trimis-o adresantului... cu prima revistă!

S-auzim de bine!

Ilie Poznașu

Din revista ucraineană „Peret”

— Străinii n-au voie să intre în fermă.

— Păi, eu nu sînt străin. Sint zootehnicianul vostru.

— Iertați-mă, dar nu vă cunosc!

— Foarte rău! Dacă nu vil de loc pe la birou!

(Desen de S. SAMUM)

— Ce seminți... aia culegi!
(Desen de F. PETRICOV)

ȘEDINTOMANUL

Tovarășă, pardon, nevastă!
Am convocat urgent această
Ședință extraordinară,
Ca să îmi spui: întii —

De ce mi-ai fost la festival?
Doi: la căminul cultural!
De ce cînti, joci și cite toate?
Trei: Nu! Așa nu se mai poate!
Să merg și eu? Cu neputință!
Eu nu mă plimb! Eu fac ședință!

Și-acum, o rog pe mama-soacră
Să nu mai fie-așa de acră;
De vrea să spună ce-are-n gînd,
Să se înscrie la cuvînt.
Dar să nu-nceapă iar să-mi toace
Că sînt așa și pe dincoace.

Că vin de la servici tîrziu,
Că sînt bolnav — eu nici nu știu —
Și să-mi descînte — tocmai mie —
De boala ședințomaniei!

Tăcere!... În continuare
Gigele, scoală-te-n picioare!
Întii, doi, trei: Să-mi spui deschis
De ce-ai luat notă rea la scris?
Cum? N-ai cu ce să scrii? Ți-e greu?
Ți-am consumat cerneala eu?
Păi, dări de seamă, referate,
Raporte de activitate,
Și lecții, planuri, — toate cele —
Cu ce vrei măi tovarășele
Să mi le scriu? Cu apă chioară?

Deci, situația e clară!
Ai nota 1 la purtare!
Dorești ceva? Poftim? Mai tare!

Ce-ai spus? Ți-e foame? Foarte just!
Eu nu privesc problema-ngust!
Eu știu ce-nseamnă foamea!
Deci,
Să coborim cu toții-n bec,
Să convocăm din nou ședință,
Mai fulger — dacă-i cu puțință —
Și alimentele stricate
Să fie aspru criticate
Și drept pedeapsă: aruncate!
Iar cele bune, să se spele.
Și fiecare-apoi, din ele,
Să-și ia ce are preferință,
Ș-o să mîncăm...

Ce-ați spus?
Ședință?
PETRE POPA

ÎN ACUL ALBINEI

Brigada Nr. 7 de la S.M.T. Radomirești, raionul Drăgănești-Olt, condusă de mecanicul Drăghiceanu Județ, nu execută lucrări de bună calitate.

Inceput de mai bine de 5 ani, dispensarul din comuna Crînguri, raionul Găești, n-a fost terminat nici pînă azi...

Din cauza proas'ei planificări a secției agricole a raionului Pucioasa, pomilor din comuna Brănești li se va face stropitul de vară, abia la iarnă.

— N-avea nici o grijă! Într-un ceas l-am semănat, într-un ceas îl recoltiez!!

DOFTOROAIA: — Cine spunea că dispensarul ăsta nu folosește nimănui??

— Lasă dragă! Pînă vin pompele, am eu grijă de tine!!
(Desene de NIC. NICOLAESCU)